

AMR

circular 63

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

maig 1987

Institut d'Estudis Catalans

— Carme, 45-47 —

08001 Barcelona

EDITORIAL

Enguany s'ha pensat dedicar la visita de fi de curs (VI Dia del Romànic) a contemplar el conjunt de les esglésies romàniques de la Vall d'Aran, comarca de Catalunya, en la qual l'art romànic presenta característiques pròpies; no hem d'oblidar que aquesta contrada és situada a la capçalera del riu Garona, i pertany al món cultural del comtat de Foix i del bisbat de Comenges.

Recordem que la Vall d'Aran es va incorporar a l'àmbit polític català l'inici del segle XIV, durant el regnat del comte-rei Jaume II, finit el període romànic, i que hi ha una continuïtat de la influència cultural del nord del Pirineu fins quasi als nostres dies. No hem d'oblidar que durant segles, més de mig any va viure aïllada de Catalunya, hi ha una manca de comunicacions per l'altitud dels ports de muntanya, tancats per les neus des de la tardor fins a la primavera.

Visitar algunes de les construccions més característiques és sortir d'uns esquemes artístics vàlids per a totes les altres contrades catalanes, siguin de la Catalunya Nova o de la Vella. La tècnica del treball potser fou la mateixa, però els cànons arquitectònics i artístics foren diferents, la Vall d'Aran està totalment dintre de la cultura de la Gascunya. La distància entre aquesta vall i les contrades de Taüll, Boí o Erill no és pas la que podem apreciar per la geografia, sinó que hom l'ha de valorar en funció de dos estils o tractaments romànics diferents, fins i tot de dues mentalitats. Per això hem pensat que és escaient de visitar el romànic aranès i poder conèixer una vegada més, in situ, aquestes peculiaritats i aquestes diferències entre dos mons romànics de la nostra terra: el nord i el sud del Pirineu.